

Blød som smør

Peter Molde-Amelung er en forfatter lidt ud over det sædvanlige.

Nu skal vi møde en mand, der har serveret hestebøffer for hestepiger, som har glemt sin datter i grønsagsafdelingen i Netto, som får denne hilsen fra sin kone: *Han var min værste date*, og som udkommer på et forlag, hvor han præsenteres således: *Han har brugt det meste af sit voksne liv på at skræmme børn*.

Navnet er Peter Molde-Amelung, og bogen er heller ikke nem at forstå. Den hedder i øvrigt *Dallas København* og har denne småfilosofiske undertitel, der er helt i tråd med forfatterens kringlede tankebaner: *Intet forandrer sig aldrig*.

For det, han mener, er, at alting forandrer sig altid.

Det sjove i det alvorlige

Peter Molde-Amelung bor i Humlebyen på det ydre Vesterbro i København. Det er hans "hood", og det forlader han nødtigt.

Så snart man træder ind i det hyggelige kartoffelrækkehus, bliver det klart, at alt det med at skræmme og snakke sort og glemme børn kun er et dække over en poetisk, følsom sjæl, der forfølger et eneste mål: At finde det sjove i det alvorlige. At gøre virkeligheden mere munter. For alting forandrer sig jo.

Dallas København! Der er aldrig skrevet noget lignende. Nu har jeg læst den næsten tre gange, og jeg forstår stadig ikke helt, hvordan man kan bygge sådan et hus, uden at det falder sammen.

Hør blot: Pigen hedder Dallas, fordi hun er født i Dallas, Texas. Hun hedder København, fordi de ringede fra kommunen og bad om pigens efternavn en dag, hvor hendes oldefar, der passede hende de første år, sad og kiggede på udvalget af lækkerier fra hans yndlingskonditori, La Glace:

"... øh 1322 København K", sagde han forvirret.

"Så pigen Dallas hedder 1322 København K ... til efternavn?" "Ja ... og med ja ... der mener jeg selvfølgelig ... nej."

Så har vi ligesom præsenteret tone og tråd i denne rablende roman, der tager sin begyndelse, da Dallas bli'r 12 år.

Et hul i markedet

Inden vores samtale tager sin begyndelse, skal det lige pointeres, at Dallas bor hos sin oldefar i et stort, gammelt, tåget hus i Frederiksberg Have i København, at hun ikke har nogen kendt far, (det får hun i bogen), og at hendes mor er afhængig af at redde dyr (og sovemedicin).

Mest i Rwanda. Vi kommer også et smut til Kirkenes helt oppe i det nordligste Norge. Og så kan vi begynde:

- *Hvordan får du så mange ideer, og hvordan får du dem bundet sammen? Kan du huske, hvordan det hele begyndte?*

- Det begyndte faktisk – helt ærligt – med, at jeg forsøgte at finde en bog til min datter på biblioteket. Og jeg kunne næsten ikke finde en bog, som jeg syntes, hun skulle læse.

- *Jamen, der er da masser af gode bøger...*

- Det ved jeg godt, men det bunder nok også i, at jeg var utålmodig, og så har jeg den holdning,

Af Steffen Larsen

Forfatteren Peter Molde-Amelung har foreløbig kun skrevet én eneste bog – til gengæld ligner den intet andet. Det startede med, at han ikke kunne finde en egnet bog til sin datter på biblioteket.

